

L'altre dia va aparèixer en la premsa un titular esperat per molts de nosaltres: "Els EUA han inclòs en la seua llista d'espècies amenaçades l'ós polar". Però abans d'eixir al carrer a celebrar-ho, organitzar un sopar multitudinari o córrer a una font de la ciutat i xopar-nos d'aigua i xampany com fan els que celebren les victòries futbolístiques, em quedava un llarg article de premsa per davant. Vaig començar a llegir, i prompte es va esvaïr aquella precipitada i primerenca joia que m'havia causat el breu i solitari titular.

L'article parlava d'un altre malabarisme cínic de política ambiental de l'Administració Bush. A la vegada que s'inclòia l'ós polar en la llista d'espècies amenaçades -la qual cosa li atorgava el vergonyós estatus de primer animal inclòs en les llistes d'espècies en perill a causa del canvi climàtic-, l'Aministració dels EUA s'afanyava a garantir tota una sèrie de mesures alternatives perquè seguien treballant al mil per hora totes les empreses dedicades a l'explotació de petroli i gas en els territoris on habita el plantígrad.

I vaig pensar jo, quina gràcia! ens podrien estalviar totes eixes polítiques hipòcrites: ara desapareixerà l'ós polar i a sobre, ens hauran pres el pèl, un despropòsit, tot plegat. De què serveix, posar contenidors per al plàstic, vidre, paper? que els batlles de les ciutats inauguren un ecoparc amb tots els honors i un somriure ample i diguen al periòdic que la nostra ciutat es preocupa pel medi ambient, que és moderna i avantguardista? que passen per televisió un anunci del Ministeri de Medi Ambient en el qual se'ns incita a que tinguem molta cura de les vegades que estirem la cadena del vàter? De què serveix?, si a Alaska, les empreses petrolíferes van proliferant, i emetent més i més gasos, asfixiant els pobres óssos i desglaçant el que fa uns anys era un paradís de gel on vivien en harmonia inuïts, óssos,

foques, narvals i balenes?

Doncs sí, serveix que jo religiosament els dimecres i els dissabtes vaja a dipositar com una ciutadana exemplar i concienciada pels problemes del meu temps, el reciclatge al contenidor blau, verd i groc -que tinc tres bossetes a la cuina, una de cada color on jo ho separo tot molt ben separat-. Òbviament, tot comença en un mateix, i jo, faré el que estiga al meu abast per salvar els óssos, perquè a mi, realment no em diu res seguir existint quan ja no existeixquen els óssos, perquè no li trobo gaire sentit a explicar al meu nét un conte d'óssos polars, i tot seguit dir-li: "mira Joanet!, l'osset existia de debò, però jo, els teus pares, els veïns i els senyors i les senyores que ixen per televisió ens l'hem carregat, a ell, i a tota la seua família polar i ara ja no hi ha volta enrere". Però la veritat és que jo, els ciutadans, no podem salvar els óssos, almenys, no ho podem fer sols. És impossible.

Estem vivint, patint una mena de trama semblant a Crónica de una muerte anunciada i a mesura que estem escrivint la història sabem perfectament com acabarà. Tal vegada estigués tot disposat així des del principi, la Terra original estava infinitament plena de vida i, a poc a poc, aquesta vida va minvant, és a dir, que en un espai on els recursos són limitats ha d'haver una data de caducitat, i no es pot fer res per perpetuar la idea que una cosa pot existir eternament. Nosaltres vivim i morim, neixem plens d'energia i ens anem apagant, igual que el nostre planeta, es va apagant. I són insignificants en el gros de la història, en realitat, els anys que vivim són per a la història de la humanitat com si, des d'un un altre món llunyà, una nit, unes hores, somiarem que existim, i ja està, punt i final. Tan insignificants que som, i ho hem espatllat tot, però no importa, perquè al sistema solar hi ha 9 de planetes -perquè a mi m'ha agradat sempre Plutó i no n'estic d'acord amb que l'esborren de la Via Làctia després d'un congrés d'astronomia i es queden tan amples, obviant totes les cançons infantils que ens hem après de xicotets- per tant, queden encara 9 planetes perquè els destrossen les generacions vinents, i és possible que no hi hagen óssos allà però, no importa, tal vegada, hi troben dinosaures, la qual cosa seria una gran troballa, també, qui sap?

